

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 99–100 (13696–13697), 14 ГРУДНЯ 2018 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

День, що набув глибини

Історія України рясніє яскравими прикладами «добросусідських» відносин, з яких ми, на жаль, майже нічого не почерпнули. Тож новітня історія змушена повторювати нам ті страшні уроки. Ми йдемо стежками війни, якими вже ходили; боринимось супроти того, хто вже не раз хотів нас поглинути; вкотре забувши, знову згадуємо, хто ми є. Ця суворост сучасності вносить нові поняття і дати та надає нового, глибшого значення традиційним червоним дням у календарі. Стосується це й Дня Збройних сил України.

Прикро це усвідомлювати, але ще на початку двохтисячних це свято мало забарвлення суто професійного празника, як, наприклад, День журналіста чи День працівника харчової промисловості. Час, коли ми згадували, хто з наших близьких має якийсь стосунок до служби, й принагідно вітали його. І це не дивно. Хаотичне розкрадання і, в глобальних масштабах, планомірний розвал, багато кого взагалі змусив думати, що наша армія навіть теоретично не здатна на ведення якихось бойових дій. Мовляв, хто і взагалі чим буде воювати? А про те, що скоро настане нагода це перевірити, більшість і не здогадувалася. Але ось уже йде п'ятий рік війни. Війни, котра надала тому Дню глибини. Скорботу, біль, повагу і невимовну гордість – все це нині відчуває кожен, хто вважає себе українцем. Тепер це не просто шосте грудня, а буря у серцях, безмір пережитих труднощів і великих сподівань. День Збройних сил України зараз – свято кожного з нас.

Тож Біла Церква належно відзначила цю дату. Зокрема, біля меморіалу Небесної сотні відбувся захід, під час якого присутні вшанували полеглих, поклавши до портретів квіти й лампадки. До громади тоді звернувся міський голова Геннадій Дикий: «Я пишаюся, як і кожен житель Білої Церкви, тим, що українська армія входить у топ наймогутніших армій країн Європи і світу. Сьогоднішня армія суттєво відрізняється від тієї, яка була ще кілька років тому. Це контрактна армія, потужна зброя, забезпечення, але це не головне. Найголовніше – це дух, сила волі, любов до Батьківщини. Це найсильніше в наших Збройних силах, і це те, що захищає нашу неньку-Україну. Щиро вдячний усім, хто боронить нашу державу. Висловлюю співчуття рідним тих, кого сьогодні немає серед живих, хто віддав найдорожче – своє життя, за волю і незалежність, за те, щоб ми сьогодні могли спокійно працювати, народжувати дітей і жити в нашій Богом даній державі».

Під час заходу за зразкове виконання службових обов'язків, високий професіоналізм, активну громадянську позицію, героїзм та з нагоди Дня Збройних сил України нагрудним знаком «Відзнака міського голови» було відзначено Павла Макаричака (майор, начальник хірургічного відділення військового госпіталю військово-медичного клінічного центру центрального регіону медичної служби військової частини А-3122) та Олександра Бадаляна (підполковник, заступник військового комісара з ТРО Білоцерківського об'єднаного міського військкомату, а кращим військовослужбовцям були вручені грамоти та подяки Білоцерківської міськради та її виконавчого комітету. Також за визначні заслуги перед територіальною громадою міста, особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, звання «Почесний громадянин міста Біла Церква» було присвоєно Володимирі Савуляку, Сергію Чолу, Дмитру Чумаку і Андрію Попову.

Крім того, виступила голова громадської організації «Єдина родина Білоцерківщини» сімей загиблих учасників бойових дій, учасник бойових дій Валентина Саук та представник організації Наталія Яцун, які відзначили подяками волонтерів, студентів агробіотехнологічного факультету БНАУ, представників Білоцерківської волонтерської групи,

Служби підтримки ветеранів, учасників бойових дій, антитерористичної операції та членів їх сімей.

На завершення заходу благочинний Білоцерківського району настоятель парафії Покрова Божої Матері УПЦ КП священник Микола Гопайнич провів поминальний молебен.

Того ж дня міський голова завітав до 1129-ого Білоцерківського зенітного ракетного полку, де нагородив грамотами міської ради старшого лейтенанта Владислава Ахмедова, заступника командира 6 зенітно-ракетної батареї та капітана Олега Поливняненка, заступника командира 2 зенітно-ракетної батареї.

Богдан Храбуст

Вся міць українського духу

Сьогодні ми продовжуємо нашу розповідь про славі бойовий шлях 72 ОМБр. Про тяжкі бої, про звитягу офіцерів і солдатів, про гіркі втрати, які стали вічними болючими шрамами на нашій пам'яті, згадує ОЛЕНА МОКРЕНЧУК, старший офіцер прес-центру оперативного командування «Північ».

Багато написано і знято сюжетів про тяжкі бої під Петрівським та героїчну оборону Гранітного, про бій під Білою Кам'яною та Новоселівкою, в результаті якого ми змогли відібрати у ворога близько 15 кв. км рідної землі, хоч і втратили одного бійця – Євгена Ровного – вбитим, а четверо отримали легкі поранення. Захоплення териконів довкруг окупованого Доуцаєвська взимку 2016 року нагало на ворога неабиякого страху

– місцеві «апалченці» разом зі своїми росіянськими командирами розбіглися звідти, як сірі миші з-під віника!

Лише об'єктивні обставини не дали нам довести справу до кінця: навесні 4 хвиля мобілізованих, найпотужніша за весь час війни, звільнилася в запас. Там, де рубежі утримували 850 добре навчених, загартованих у боях військовослужбовців, лишалось 100–150. По інших підрозділах ситуація складалася не краще. Тому, зрештою, нам довелося виходити на ротацию, не довершивши справи.

Ї продовжили інші підрозділи ЗСУ, що прийшли нам на зміну й відтіснили противника ще далі в дикий приазовський степ.

А славетна 72 ОМБр після відновлення боєздатності та навчання на полігонах повернулася на фронт – цього разу під Авдіївку, закрити одну з найгарячіших після ДАП ділянок фронту.

Про героїчну оборону цього українського міста та тяжкі бої за позицію «Орел» знають усі. Саме тут найяскравіше виявилися потужний бойовий дух, відвага, мужність бійців та офіцерів бригади. Олександр Вдовиченко, Андрій Верхогляд, Роман Волос, Роман Дармограй, Ріхард Поп, Олександр Охріменко, Костянтин Руденко, Богдан Гарнага, Дмитро Киселевич та багато інших – це перелік Героїв, які продемонстрували противнику всю міць і пружність українського бойового духу й майстерності, раз по раз відкидаючи атаки ворога, який по кілька разів на день атакував, намагаючись прорвати нашу оборону. Золотими буквами в історію вписані імена 35 полеглих у боях під Авдіївкою; імена 11 Героїв – Андрія Кизила, Ярослава Павлюка, Леоніда Дергача та інших, що загинули у перші три дні жорстоких боїв за «Орел», знає увесь світ.

На фоні цих боїв малопомітними лишилися не менш тяжкі бої під Кам'яною та Новоселівкою: позиції тут утримували розвідники та 12 батальйон, згодом перейменованих у 4-й. Саме тут склали голови Максим Сломчинський, Микола Ларін, Дмитро Потехін, Леонід Проводенко, а також відважний, талановитий, творчий командир саперної роти Євгеній Сарнавський. Його винаходи та вдосконалення ще й досі служать бійцям на фронті, рятуючи життя.

Командир розвідротти, бійці якої з тяжкими боями утримали ввірені рубежі під Кам'яною, а згодом посунули їх далі аж під Круту Балку, – той самий Віктор Скатерний, який у 14-му непогано ганяв рашистські орди під Тельмановим та фактично силами роти зачистив і утримав до підходу основних сил прифронтову Волноваху.

Дорогі наші читачі!

Триває передплата на газету „ГРОМАДСЬКА ДУМКА” на 2019 рік

ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:

8,40 грн – індекс 35027
7,50 грн – індекс 22139 (пільговий)
– НА 3 МІСЯЦІ:
25,20 грн – індекс 35 027
22,50 грн – індекс 22139 (пільговий)
– НА 6 МІСЯЦІВ:
50,40 грн – індекс 35027
45,00 грн – індекс 22139 (пільговий)
– НА 12 МІСЯЦІВ:
100,80 грн – індекс 35027
90,00 грн – індекс 22139 (пільговий)

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

Залишайтеся нашими одноДУМЦЯМИ!

